Quelle: https://manuscripta.at/?ID=38279
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

Ergo notum fac mihi hunc numerum dierum meorum, qui sit, ut sciam quid desit mihi; Quia nondum ibi sum. Ne superbiam ex eo in quo iam sum, ut auemar illo non habens meam iusticiam; In comparatione enim illius quod est, a tendens sistaque non ista sunt. Et plus mihi uidens de eis quam ad eis, ero humilior ex eo quod de eis, quam elatior ex eo quod ad eis; Nam qui putant se aliquid habere cum hic uiuunt superbiendo. Non accipiunt quod de eis, quia magnum putant eis quod ad eis; Qui enim putat se eis aliquid cum nihil sit, semetipsum seducit; Hec iste, hoc magni sunt; Nam et inflatio et tumor limitatur magnitudinem, sed non habet sanitatem; Iam ergo iste transiliens agens quiddam in corde occultum, quod non nouit nisi qui parte agit; Tamquam noto sibi facto fine suo impetuens sed rogauit; Noto sibi facto numero dierum suorum non quituens sit sed qui est, ad tendit ad hec quae tuens siluit, et conparauit notitiae superiori; Et tamquam dicere esset, quare desiderasti numerum dierum qui est; Quidenidem dicebat istis dicis; De illo alto attendens hec ait:

Ecce uetera resposuisti diesmeos; Uetera enim tunc hec ergo nouos uolo nouos, numquam uetera rescentes, ut dicam uetera tuens sierunt. Et ecce facta sunt noua; Nunc in spe, tunc in re; Innouati enim fide et spe, quantaad huc uetera gimus. Non enim sic xpo induti sumus, ut ex adam iam nihil portemus; Uide uetera rescentem adam, et innouar xpm in nobis; Et si exterior inquid homo noster corrumpitur, sed interior renouatur de die in diem; Ergo ad peccatum ad mortalitatem, ad pueri uolantia tempora, ad gemitum et laborem et sudorem, ad aetates succedentes non manentes; Ab infancia usque ad senectutem sine sensu tuens euntes; Ad haec ad tendentes uideamus hic uetere hominem, uetere diem, uetus canticum, uetus testamentum; Conuersi autem ad interiorem ad ea quae innouanda sunt prohis quae immutabuntur. Inueniamus hominem nouum, diem nouum, canticum nouum, testamentum nouum, et si cam emus istam nouitatem, ut non ibi cameamus uetustatem; Nunc ergo in hoc cursu tuens imus auetrib; Ad nouaipse transitus agitur, cum corrumpuntur exterior a et innouantur interiora; Donec etiam hoc ipsum quod exterius corrumpitur reddat debitum naturae ueniat in mortem, renouetur et hoc in resurrectione; tunc fiet Treuen